

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 28 stycznia 2020 r.

DIH-2.709.36.2019.CS

DECYZJA DIH-2 NR 9/2020

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z 19 września 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), w zw. z art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z 5 listopada 2019 r., przedsiębiorcy ELEKTROBUD M. J. SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w Czarkowie, reprezentowanego przez pełnomocnika – od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 22 października 2019 r., nr KJ.D.B.8361.53.2019, zarządzającej w toku kontroli niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości przez ww. Przedsiębiorcę, polegających na gromadzeniu w zbiorniku znajdującym się w zakładowej stacji paliw w Czarkowie, przy (...) – oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), ze względu na interes gospodarczy państwa

postanawia

uchylić zaskarżoną decyzję i umorzyć postępowanie pierwszej instancji

UZASADNIENIE

Pismem z 5 listopada 2019 r., przedsiębiorca ELEKTROBUD M. J. SPÓŁKA JAWNA z siedzibą w Czarkowie (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) reprezentowany przez pełnomocnika, złożył odwołanie od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 22 października 2019 r., nr KJ.D.B.8361.53.2019, zarządzającej w toku kontroli niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości przez Przedsiębiorcę, polegających na gromadzeniu w zbiorniku znajdującym się w zakładowej stacji paliw w Czarkowie, przy (...) – oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), ze względu na interes gospodarczy państwa.

Pismem z 14 listopada 2019 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej na zakładowej stacji paliw w Czarkowie, przy (...), należącej do Przedsiębiorcy. W trakcie kontroli przeprowadzonej 27 sierpnia 2019 r. na ww. stacji paliw, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 3612 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1179/19/8470 i próbkę kontrolną numer 6050/19/8470 w ilości 4 i 0,8 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 002787.

Następnie inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę oleju napędowego nr 1179/19/8470 i próbkę kontrolną nr 6050/19/8470 do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia próbki do badania numer M/TA2/188/2019.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/188/19) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1179/19/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 13,9 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 9 września 2019 r., inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Przedsiębiorcę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 27 sierpnia 2019 r. o numerze

1179/19/8470, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/188/19, poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 6050/19/8470, pobranej w toku kontroli 27 sierpnia 2019 r. i konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badania tej próbki.

Strona nie skorzystała z możliwości zbadania próbki kontrolnej nr 6050/19/8470, pobranej w toku kontroli 27 sierpnia 2019 r. i w związku z tym wynik badania próbki nr 1179/19/8470, stał się wynikiem ostatecznym.

Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 9 września 2019 r. wydał postanowienie o zabezpieczeniu ok. 9730 litrów oleju napędowego magazynowanego w zbiorniku znajdującym się w zakładowej stacji paliw w Czarkowie, przy (...), należącej do Przedsiębiorcy.

Ponadto, w trakcie kontroli przeprowadzonej 9 września 2019 r. na ww. stacji paliw, z uwagi na nowe dostawy paliwa, inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań z partii liczącej 9730 litrów próbki oleju napędowego, tj. próbkę numer 1253/19/8470 i próbkę kontrolną numer 6112/19/8470 w ilości 4,8 litra każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 002700.

Następnie inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę oleju napędowego nr 1253/19/8470 i próbkę kontrolną nr 6112/19/8470 do akredytowanego, niezależnego laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie, według protokołu przyjęcia próbki do badania numer M/TA2/207/2019.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/207/19) wykazały, że oferowany w dniu kontroli olej napędowy (o numerze próbki 1253/19/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 13,2 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 18 września 2019 r., inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Przedsiębiorcę o wynikach badań próbki oleju napędowego pobranego 9 września 2019 r. o numerze 1253/19/8470, przekazali egzemplarz sprawozdania z badań o numerze M/TA2/207/19, poinformowali o możliwości złożenia wniosku o badanie próbki kontrolnej nr 6112/19/8470,

pobranej w toku kontroli 9 września 2019 r. i konieczności uiszczenia zaliczki na poczet badania tej próbki.

Pismem z 18 września 2019 r. Strona wniosła o zbadanie próbki kontrolnej o numerze 6112/19/8470, pobranej w toku kontroli 9 września 2019 r.

Pismem z 30 września 2019 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Stronę o wysokości zaliczki na poczet badania próbki kontrolnej o numerze 6112/19/8470, pobranej w toku kontroli 9 września 2019 r.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcarg International Sp. z o.o. w Szczecinie (protokół z badań Nr C-1762/19) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 9 września 2019 r. olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 6112/19/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 17,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej 22 października 2019 r. uchylił swoje postanowienie z 9 września 2019 r. o zabezpieczeniu ok. 9730 litrów oleju napędowego magazynowanego w zbiorniku znajdującym się w zakładowej stacji paliw w Czarkowie, przy (...), należącej do Przedsiębiorcy.

Mając na względzie powyższe wyniki badań laboratoryjnych Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję z 22 października 2019 r., nr KJ.D.B.8361.53.2019, zarządzającą w toku kontroli niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości przez Przedsiębiorcę, polegających na gromadzeniu w zbiorniku znajdującym się w zakładowej stacji paliw w Czarkowie, przy (...) – oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1680), ze względu na interes gospodarczy państwa.

Pismem z 5 listopada 2019 r., Przedsiębiorca złożył odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o:

- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii rzeczoznawcy (...);
- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego specjalisty na okoliczność, czy negatywne wyniki badania oleju napędowego mają wpływ na interes gospodarczy państwa i środowisko naturalne;
- wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji;
- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania, ewentualnie uchylenie

zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji;

W treści odwołania Strona podniosła zarzuty naruszenia przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

- art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2019 r., poz. 660) w zw. z § 1 ust. 3 i załącznikiem 3 do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680);
- rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (j.t. Dz.U. z 2014 r., poz. 1035) oraz rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2012 r., poz. 496);
- art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668) w zw. z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2019 r., poz. 660);
- art. 22 ust. 8 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2019 r., poz. 660).

Ponadto Przedsiębiorca podniósł także zarzuty naruszenia przepisów postępowania, tj. art. 7, art. 8, art. 77 § 1, art. 80 § 1 oraz art. 107 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.).

Przy piśmie z 14 listopada 2019 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ww. odwołanie wraz z materiałami kontroli przeprowadzonej na zakładowej stacji paliw w Czarkowie, przy (...), należącej do Przedsiębiorcy.

Pismem z 25 listopada 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Postanowieniem z 23 grudnia 2019 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia niniejszego postępowania do 28 stycznia 2020 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Odnosząc się do podniesionych w treści odwołania zarzutów dotyczących naruszenia przepisów prawa materialnego i procesowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2019 r., poz. 660), zwanej dalej „ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw” - paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe, określone dla danego paliwa ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, w tym ciągnikach rolniczych, maszynach nieporuszających się po drogach, a także rekreacyjnych jednostkach pływających. Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zabrania się transportowania, magazynowania, wprowadzania do obrotu oraz gromadzenia w stacjach zakładowych paliw ciekłych, jeżeli nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 2 pkt 1 lub art. 6 ust. 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Nie ulega zatem wątpliwości, iż przedsiębiorców dotyczy zakaz gromadzenia na stacji zakładowej paliwa ciekłego, niespełniającego wymagań jakościowych.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/188/19), należy stwierdzić, że pobrany 27 sierpnia 2019 r. olej napędowy (o numerze próbki 1179/19/4750), nie spełniał wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł poniżej 13,9 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h. Pomimo prawidłowego pouczenia, Strona nie skorzystała z możliwości zbadania próbki kontrolnej nr 6050/19/4750, a tym samym wynik próbki nr 1179/19/4750, stał się ostateczny.

Opierając się na wynikach badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie (sprawozdanie z badań nr M/TA2/207/19), należy stwierdzić, że pobrany 9 września 2019 r. olej napędowy (o numerze próbki 1253/19/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 13,2 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h. W tym przypadku Strona skorzystała z możliwości zbadania próbki kontrolnej nr 1253/19/8470. Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Polcarg International Sp. z o.o. w Szczecinie (protokół z badań Nr C-1762/19) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 9 września 2019 r. olej napędowy (o numerze próbki kontrolnej 6112/19/8470), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna, którego wynik badania wyniósł 17,4 h, przy wymaganiach jakościowych min. 20 h.

Biorąc powyższe pod uwagę, nie ulega wątpliwości, że Przedsiębiorca gromadził na stacji zakładowej w Czarkowie, przy (...), olej napędowy niespełniający wymagań jakościowych, z uwagi na parametr stabilność oksydacyjna. Przepisy rozporządzenia, w sposób jednoznaczny wskazują wymagania jakościowe dla parametru stabilność oksydacyjna wyrażonego w godzinach, na poziomie 20 h, z tolerancją 2,5 h, co oznacza w praktyce, że za spełniające wymagania jakościowe uznaje się paliwo, którego wynik badania wynosi 17,5 h. Łącznie przebadano trzy próbki pobrane w toku kontroli 27 sierpnia i 9 września 2019 r., a ich wyniki wyniosły: 13,9 h, 13,2 h oraz 17,4 h. Poza sporem pozostaje zatem, że żadna z tych próbek nie spełniała wymagań jakościowych, nawet z uwzględnieniem tolerancji. Dla takiej oceny bez znaczenia jest stopień odstępstw od wymagań jakościowych.

Tym samym zarzut naruszenia przepisów art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz rozporządzenia, należy uznać za niezasadny. To na Przedsiębiorcy ciąży zakaz gromadzenia na stacji zakładowej paliwa ciekłego, niespełniającego wymagań jakościowych, w tym przypadku w zakresie parametru – stabilność oksydacyjna.

Sposób poboru próbek paliwa określa załącznik do rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (j.t. Dz. U. z 2014 r. poz. 1035), dalej: „rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych”. Treść załącznika, wskazuje, że obydw

sposoby pobrania paliw (ze zbiornika albo z odmierzacza), są równorzędne. Zważywszy, że Strona wykorzystywała paliwo do tankowania własnych pojazdów, która to czynność zwykle dokonywana jest za pomocą odmierzacza (dystrybutora), a nie poprzez czerpanie paliwa ze zbiornika z pominięciem dystrybutora, zastosowany przez kontrolujących sposób poboru paliwa jest jak najbardziej słuszny i celowy. Badano bowiem paliwo jakie mogło być wykorzystywane do zasilania pojazdów Strony.

Nie sposób zgodzić się z twierdzeniami o rzekomo wadliwym poborze próbek, bowiem został on przeprowadzony w toku kontroli z 27 sierpnia 2019 r. oraz 9 września 2019 r. zgodnie z procedurami opisanymi w rozporządzeniu w sprawie sposobu pobierania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, do pojemników co do których stanu pracownik Przedsiębiorcy nie zgłaszał zastrzeżeń. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie protokoły kontroli z 27 sierpnia 2019 r. i 9 września 2019 r. oraz protokoły pobrania próbek z 27 sierpnia 2019 r. (nr 002787) i 9 września 2019 r. (nr 002700). Niniejsze protokoły należy traktować jako dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, które korzystają z wiarygodności zawartych w nim ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15). Z treści tych protokołów kontroli jednoznacznie wynika, iż pobór próbek w toku kontroli z 27 sierpnia 2019 r. i 9 września 2019 r., odbywał się zgodnie z przepisami rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych. Pomimo prawidłowego pouczenia Strony o możliwości zgłoszenia uwag do protokołu, na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2019 r. poz. 1668), dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej”, Przedsiębiorca nie wniósł żadnych uwag do treści protokołu, w tym do sposobu pobierania próbek co potwierdza, że ich poboru dokonano zgodnie z rozporządzeniem w sprawie sposobu pobierania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych.

Ścisły związek z kwestią pobierania próbek, ma zarzut naruszenia art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który to przepis stanowi, iż wyniki badań pobranych próbek stosuje się do jakości całej partii paliwa znajdującego się w zbiorniku, z którego pobrano próbki. Jak już wskazano powyżej, w kontekście postanowień rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, obydwa sposoby pobrania paliw (ze zbiornika albo z odmierzacza), są równorzędne. Nie sposób zgodzić się zatem z interpretacją Strony, jakoby przepis art. 22 ust. 8, znajdował zastosowanie jedynie do próbek pobranych bezpośrednio ze zbiornika. Wniosek taki stanowi wykładnię *per*

non est oraz nie jest zgodny z założeniem racjonalności ustawodawcy. Skoro bowiem omawiane rozporządzenie dopuszcza oba sposoby poboru paliw jako równorzędne, brak jest podstaw aby twierdzić, że domniemanie dotyczy tylko jednego ze sposobów poboru próbek. Wniosek taki byłby uzasadniony gdyby jedynym sposobem poboru paliwa, było jego bezpośrednie zaczerpywanie przez inspektorów ze zbiornika. Niezależnie od powyższego, należy zauważyć, że za pomocą dystrybutora (odmierzacza), dochodzi do zaczerpnięcia paliwa znajdującego się w zbiorniku, a zatem odniesienie wyniku badań do całości partii tam gromadzonego paliwa, jest jak najbardziej słuszne.

Biorąc powyższe pod uwagę, zarzuty Strony dotyczące naruszenia art. 22 ust. 8 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz rozporządzeniu w sprawie sposobu pobierania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, należy uznać za niezasadne.

Kontrola jakości paliw, odbywa się w oparciu o przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i akty wykonawcze do niej. Stosownie do postanowień art. 15 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej, a w konsekwencji także aktów wykonawczych do niej, stosuje się do przeprowadzania kontroli, zabezpieczania dowodów, pobierania i badania próbek oraz postępowania pokontrolnego w zakresie nieuregulowanym w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Tym samym zarzut naruszenia przepisów rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2012 r., poz. 496) wydanego na podstawie art. 31 ustawy o Inspekcji Handlowej, należy uznać za niezasadny, gdyż kwestie pobierania próbek i ich badania są uregulowane w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz aktach wykonawczych do niej. W niniejszej sprawie zastosowanie mają: rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (j.t. Dz. U. z 2014 r. poz. 1035) oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 października 2015 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1680).

Wyjaśnienia wymaga, iż zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw - w przypadku stwierdzenia, w wyniku kontroli, niewłaściwej jakości paliwa Zarządzający niezwłocznie wyznacza, przedsiębiorcę, który dostarczył paliwo do przedsiębiorcy, u którego stwierdzono paliwo niewłaściwej jakości, w celu przeprowadzenia kontroli. W związku ze stwierdzeniem w toku kontroli niewłaściwej jakości

paliwa u Przedsiębiorcy, do kontroli wyznaczono dostawcę tego paliwa, wskazanego przez Stronę, a mianowicie (...). Kontrolę przeprowadzono 17 września 2019 r. w (...). Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium Instytutu Nafty i Gazu – Państwowego Instytutu Badawczego w Krakowie wykazały, iż oferowany w sprzedaży olej napędowy spełnia wymagania jakościowe. Tym samym podniesione w tym zakresie zarzuty naruszenia przepisów postępowania tj., art. 7, art. 8, art. 77 § 1 oraz art. 80 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 2096, z późn. zm.) dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” – należy uznać za niezasadne.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie podziela także stanowiska Strony w zakresie zarzutu naruszenia art. 107 § 1 pkt 5 Kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez brak precyzyjnego sformułowania rozstrzygnięcia zawartego w decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 22 października 2019 r., co miałyby uniemożliwiać Stronie jej wykonanie. W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozstrzygnięcie wyrażone w sentencji zaskarżonej decyzji jest jednoznaczne i nie budzi żadnych wątpliwości. Zgodnie z nim Przedsiębiorca został zobligowany do niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości. Oczywistym jest, że nieprawidłowości, o których mowa w sentencji to gromadzenie oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych. Uzasadniając swój zarzut nieprecyzyjnego sformułowania rozstrzygnięcia zawartego w decyzji, Strona de facto myli rozstrzygnięcie, ze sposobem jego wykonania, podnosząc że organ nie wskazuje czy Przedsiębiorca ma zakwestionowane paliwo np. zutilizować, czy zmodyfikować. To rolą Strony jest natomiast przyjęcie odpowiedniego dla niej sposobu wykonania decyzji, jak chociażby wskazywane w odwołaniu utylizacja paliwa czy też jego odpowiednie zmieszanie, celem poprawy wadliwego parametru stabilności oksydacyjnej godzinowej. To Strona, jako profesjonalista w obrocie gospodarczym, zna realia prowadzonej działalności gospodarczej oraz koszty, jakie wiążą się z podjęciem kroków, które muszą odprowadzić do niezwłocznego usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości polegających na gromadzeniu w zbiorniku znajdującym się w zakładowej stacji paliw w Czarkowie przy (...) oleju napędowego niespełniającego wymagań jakościowych. Wskazanie konkretnego sposobu postępowania z paliwem, mogłoby narazić Przedsiębiorcę np. na straty finansowe, bowiem organ kontrolny nie zna sytuacji materialnej Strony, jej możliwości organizacyjnych, cen utylizacji albo zakupu paliwa dobrej jakości. Pozostawienie Przedsiębiorcy decyzji co do sposobu

wykonania decyzji, jest zatem jak najbardziej wskazane, przy czym nie czyni decyzji niemożliwej do wykonania. Należy zauważyć, że Strona sama w treści odwołania wskazała co najmniej 2 konkretne sposoby wykonania decyzji.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podziela natomiast stanowisko Strony w zakresie zarzutu naruszenia art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, stanowiącego podstawę wydania zaskarżonej decyzji. Zgodnie z tym przepisem wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może zarządzić w toku kontroli ograniczenie wprowadzania do obrotu, wstrzymanie wprowadzania do obrotu lub wycofanie z obrotu produktów albo wstrzymanie świadczenia usług, albo niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, jeżeli jest to konieczne ze względu na bezpieczeństwo lub interes konsumentów albo interes gospodarczy państwa. Organ I instancji słusznie zauważa w decyzji z 22 października 2019 r., obniżony parametr stabilność oksydacyjna może prowadzić do tworzenia się w paliwie różnego rodzaju osadów, żywic i kwasów. Powstałe produkty utleniania mogą uszkadzać pompy paliwowe, blokować filtry i przewody paliwowe. Osadzając się na końcówkach wtryskiwaczy, zaburzają one proces wtrysku paliwa. Kwaśne produkty utleniania przyczyniają się do degradowania elementów silnika, powodując zwiększoną korozję oraz szybkie niszczenie różnego rodzaju uszczelnień. Ten negatywny wpływ niedotrzymania parametru stabilność oksydacyjna potwierdza zresztą załączona przez Stronę do odwołania, opinia rzeczoznawcy. We wnioskach końcowych tejże opinii, można przeczytać, że: „Stabilność oksydacyjna jest parametrem ściśle związanym ze skłonnością paliwa do starzenia. W przypadku jego niedotrzymania istnieje prawdopodobieństwo wytworzenia składników żywicznych ujemnie wpływających na właściwości paliwa. Mogą to być nieobojętne chemicznie polimery oraz osady. Niektóre z tych związków chemicznych mogą niekorzystnie wpływać na właściwości energetyczne paliwa oraz układy zasilania silników spalinowych”. Nie ulega zatem wątpliwości, że niespełnianie przez paliwo wymagań jakościowych w zakresie omawianego parametru, ma wpływ na bezpieczeństwo lub interes konsumentów. Niemniej jednak należy zauważyć, iż Przedsiębiorca prowadzi zakładową stację paliw, a tym samym nie oferuje sprzedaży paliw konsumentom, a sama stacja paliw, na której przeprowadzono kontrolę, służy jedynie Stronie do tankowania posiadanych przez nią pojazdów. Paliwo jest tam gromadzone, a nie wprowadzane do obrotu.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, iż wydanie decyzji zarządzającej niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości, jest możliwe o ile spełniona zostanie co najmniej jedna z dwóch przesłanek, a mianowicie ze względu na:

1/ bezpieczeństwo lub interes konsumentów;

2/ interes gospodarczy państwa.

Jak już wskazano powyżej, na Przedsiębiorcy ciąży zakaz gromadzenia na stacji zakładowej paliwa ciekłego, niespełniającego wymagań jakościowych, w tym przypadku w zakresie parametru – stabilność oksydacyjna. Przedsiębiorca nie oferuje jednak w sprzedaży paliw konsumentom, a tym samym nie można tu mówić o naruszeniu bezpieczeństwa lub interesów tychże konsumentów. Analogicznie należy potraktować przesłankę interesu gospodarczego państwa. Przedsiębiorca prowadzi zakładową stację paliw. Gromadzone na niej paliwo nie było sprzedawane, a jedynie wykorzystywane na potrzeby własnych pojazdów. Ponownie należy podkreślić, iż paliwo to nie spełniało wymagań jakościowych ze względu na parametr – stabilność oksydacyjna. Parametr ten nie powoduje, że zostaje naruszona przesłanka interesu gospodarczego państwa.

Mając na względzie, że decyzja Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 22 października 2019 r., nr KJ.D.B.8361.53.2019, zarządzająca w toku kontroli niezwłoczne usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości przez ww. Przedsiębiorcę, została uchylona niniejszą decyzją, zaś postępowanie w sprawie umorzone, wnioski dowodowe Strony - dotyczące dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii rzeczoznawcy (...) oraz dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego specjalisty na okoliczność, czy negatywne wyniki badania oleju napędowego mają wpływ na interes gospodarczy państwa i środowisko naturalne – stały się bezprzedmiotowe. Analogicznie należy potraktować wniosek o wstrzymanie natychmiastowego wykonania decyzji.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata tzw. wpis stały w wysokości 200 zł.

3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Tomasz Chróstny